

der udtaler Saadant, udsætter sig netop for, at det anvendes paa ham selv. Det er sagt i mange Aar om Folkethinget, baade om det nuværende og om tidligere Folkething, at der her sidder mange Folk til at styre, som slet ikke forstaae det, saa jeg vil navnlig advare det ærede Medlem imod at gjøre denne Paastand gjældende ret ofte. Det er mig bekendt, at der i Stubbe-
kjøbing findes den Indskrift paa en offentlig Bygning: „Lad dem styre, der forstaae det“, og dersom det ærede Medlem havde været derfra, vilde jeg have antaget, at han havde hentet den nævnte Paastand fra denne Indskrift. Den Forklaring, man i Stubbe-
kjøbing giver Indskriften, staaer imidlertid ikke i nogen Samklang med, hvad det ærede Medlem sagde. Man mener nemlig, at Folk fra Bogen, som ligger i Nærheden, naar de komme til Byen, undertiden blive der noget længe og blive muntre, og at derfor Indskriften er gjort paa Raadhuset, som ligger tæt ved Stranden, fordi man vil advare dem, naar de skulle hjem om Aftenen, og raade dem, at de skulle lade dem styre, som forstaae det. Der var dernæst et æret Medlem, som udbrod: Men hvad kan der ikke skee, naar Forslaget bliver til Lov? Der kunde skee Meget. Ja, deri har det ærede Medlem Ret, der kunde skee saare Meget. Men naar han indlod sig paa at oplyse, hvad der da kunde skee, saa viste det sig, at det netop ikke kunde skee, saalænge Landcommunalloven af 1867 ikke var forandret. Han meente, at man vilde kunne indføre Lønne-
de Sogneraadsmlemmer; men det kan man ikke, saalænge den nuværende Landcommunallov gjælder. Han ansforte, at de Commune-
skatter, som skulle lignedes paa Formue og Leilighed, da kunde sættes saa lavt, at de bleve aldeles forsvindende; men det ærede Medlem vilde see, naar han havde læst Landcommunalloven igjennem, at Skatterne paa Formue og Leilighed ikke kunne sættes til mindre end $\frac{1}{6}$; længere kunne de ikke sættes ned, selv om det var de aller-
meest røde Huusmænd, der sad i Sogneraadet. Løn til Sogneraadets Formand kunde heller ikke medtages efter den gjældende Lov. Formanden kan faae en Pengehjælp til at staae sig Medhjælp ved de udstrakte For-

retninger, han har som Formand, men han kan ikke faae en Skilling i Løn som Formand, og den Pengehjælp, han kan faae til at staae sig Medhjælp, skal først Sogneraadet i sin Heelhed vedtage, og derefter skal det spørge Amtsraadet, hvis Samtykke det skal have, og i Amtsraadet sidder en kongelig udnævnt Formand, der kan suspendere Bestemmelser, som han finder stridende imod Lovgivningen, saa at de ikke kunne udføres, forinden Sagen har været forhandlet paa endnu højere Sted. Al denne Spørgelsestyg vilde det ærede Medlem saaledes kunne have undgaet, naar han havde sat sig ned og læst Landcommunalloven, inden han fik Ordet. — Den ærede Minister var ogsaa igaar af den Mening, at vore Amtsråd ikke saa ganske svarede til Hensigten, thi han sagde, at det var et stort Spørgsmaal, om der ikke kunde være Brug for en Indskridningsret for Ministeriet. I det han udtalte dette, maa altsaa Erfaringen have lært ham, at Amtsrådene vel kunne trænge til en saadan Indskridning; altsaa ogsaa derfra drager jeg den Slutning, at man ikke kan opstille de nuværende Amtsråd som saa fuldkomne, at de ikke skulde kunne blive ligesaa fuldkomne, naar de bleve valgte paa anden Maade. Den ærede Minister talte om at rive et Stykke ud af Communalloven; men der har jeg allerede udtalt, at det kun er et Stykke, der er sat ind uden nogen Forhandling om Realiteten og kun af Hensigtsmæssighedshensyn, men at det ikke kan ansees for en saadan Deel af Landcommunalloven, at man kunde tale om at rive et Stykke ud af den, fordi man forandrede dette Forhold. Men den ærede Minister udtalte en anden Sætning, som strax slog mig. Han sagde nemlig, at det ikke i og for sig kom saameget an paa, om Valgretten hvilede paa en lidt mere eller lidt

Rettelser.

- Sp. 697, Lin. 9. f. o. udgaar Navnet „Nielsen“.
— 763, Lin. 21—26 f. o. Sætningen: „Seg indrommer . . . det er desværre Tilfældet“, forandres til: „Seg indrommer, at Gaardmandsretskorlaget er større i visse Aamter end paa det Sted, hvor jeg hører hjemmte“.